

• Η Σουτρογγι τῶν ἑνδεκα
Τῇ «Σπίθα» μας συντάσσει
κ' ὅ,τι καὶ 'στὸν τόπο μας
σατυρικῶς πατάσσει.

Τὸ πρῶτο φύλλο βγάζουμε
κ' ἔχουμε τὴν ἐλπίδα
πὺς θὰ τὰ καταφέρουμε
νὰ μὴ μᾶς στρίψῃ ἡ βίδα.

Ἔχουμε Δέκα σήμερα
μηνὸς τοῦ Δεκεμβρίου
κ' ἡ «Σπίθα» ἐμφανίζεται
μετὰ μεγάλου μύθου.

Κοροναϊκή εἶναι ἡ «Σπίθα»
μας καὶ δάχτυλ τὸ γράφειν 'στὸ
μέρος ὅπου βρίσκεται
τὸ «Νέον Πρακτορεῖον».

Τὸ πρόγραμμα τοῦ φύλλου μας
—τῆς «Σπίθας» ἡ πορεία—
δὲν θάναί γιὰ κινέμενε
μεγάλη ἀπορία.

• Ὅσοι μᾶς σέβονται καὶ ἀγαπᾶνε
«ἐλλήθειες» μόνο νὰ ξεφουρνίζονται
ἀπὸ εἰναι θέβαιτοι πὺς ἀπ' τῇ «Σπίθα»
σ' ὅ,τι κ' ἂν τύχῃ θὰ ὑποστηρίζονται.

• Ἐμεῖς δὲν δίνουμε 'ποσέσεις πάλι
πὺς θὰ τὰ βάλουμε μὲ τὴν ὑφήλια
ἀπὸ ὅ,τι γράμματα ἡ «Σπίθα» νάχῃ
λεγάκε θέση ὑπὸ τὸν ἥλιο.

• Ὁ Τζανέτος κ' ὁ σιρό Ντάντης
συζητοῦνε θαυμασιῶς
στὶν ὅλα τὰ κακὰ ἐλέγχουν
δημοσιὰ ἐξαισίως.

• Ὅπου ὁ σιρό Ντάντης τὸν καλὸν
Τζανέτονον ὑποδέχεται
καὶ γὰρ νὰ τοῦ εἰπῇ ὅβρα
δουλὸς του νὰ γένῃ δέχεται.

• Σιρό Ντάντης: Καλῶς μᾶς κομπαρί-
(ρισεῖς
ἀφῆρη σιρό Τζανέτο...
καλὰ... πὺς τ' ἀποφάσεις
νὰ ταξειδέψῃς 'φῆτο;
• Τζανέτος: Πὺς τ' ἀποφάσισα μὲν λές
ἐπιτοῦνο τὸ ταξίδι
καὶ μ' ἀπορία μὲ κινεῖς;
σὺν νὰ μὴ τὸ πιστεύῃς
πὺς εἰμ' ἐγὼ ὁ Τζανέτος σου
ὁ παλαῖος σου φίλος
ὅπου κλωτσιές ἐμύζευε
στὸν πιστὸν του χίλιε;
ὅπου ἐφοροῦσε τὰ σκουπὶά
μόνο ἀπὸ μακαρίτη
κ' ἀπ' τὴν πολυκαιρία
ἐβροῦσε τὸ κόφυρό του
ἀπ' τὴν ἀναπνοία;
Καὶ τώρα εἰ!... σιρό Ντάντη μου
μὲ βλέπεις ὁμπροστί σου
καὶ μοναχὸς σου ἀπορεῖς
βλέποντας πίσωθ' ἐμὲ,
τὸ τί μπαγάσα ἔφερα
γὰ νὰ παραδεῖσῃ
μὲ μίλλα ὁμορφῇ
μὲ μπάντα κ' ἀπὸ οὐλά...
Πάει ὁ καιρὸς σιρό Ντάντη μου
τοῦ πᾶσαι ἡ γενιὰ μου
σήμερα ἐκπαιστούμενα
ἔχω παντὶ σπασμένα
'στὸν Πάριον, 'στὴν Ἐννέα,
'στὴν Ρώμην καὶ 'στὴν Δοιρά.
• Σιρό Ντάντης: Εὐχαριστήθηκα πολὺ
ἀποδόντας τὰ τόσα
γὰ ἕνα φύλο μου πιστὸ
νὰ ἀποκτήσῃ γόσσα.
• Τζανέτος: Νᾶσαι καλὰ. Μὴ δὲν μὲν λές

ποῦ εἴμπορῶ, εἰ ποὺ κέντρο
μεγάλο,
νὰ δεῖξω ἐγὼ τὰ πλοῦτή μου,
τὰ ἐχιά μου τὰ τόσα;

• Σιρό Ντάντης: Εἶναι δουλειὰ τοῦ φίλου σου
μπάσια νὰ τὸν ἀφήσῃς
'στὸ κᾶθε πανηγύρι
'στὴν μπροστὰ ναικοκέρη.
Καὶ νοικοκύρης σὺν γυνὴ
ἐξέω ποῦ θὰ τὰ γᾶμε...

• Τζανέτος: Μὰ θέλω τὴν φργοῦρα μου
νὰ κάμω ὅπως πρέπει.

• Σιρό Ντάντης: Γι' αὐτὸ φοβᾶσαι φίλε μου!
Μη μὲν βαροκαρδίξῃς.
Γιὰ ὁ Κοροναϊκὸς ἔμαδα
ὑπὸ μικρὸ παιδί
ποῦ πύζουν οἱ διαόλοι
καὶ κᾶν οὐνε τυρί.
Καὶ θὰ τὰ ποῦμε κ' αὐτοῖς
ἀν' ἔχουμε ὕψια
πίνοντας τὸ οὐζάκι μας
μὲσα 'στὴν μπυραρία.

ΔΡΑΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗ & ΠΟΛΥ ΕΜΕΤΙΚΗ

Τὸ ἔμαδες συνάδελφε, τᾶκόντες, κᾶρὸ μίος;
οὔτε δεκάρα εἴπατε στὸ κεντρικὸ ταμεῖο
κ' ἐκεῖνοι ποῦ τὸν ἐλέγχον ἐκάναν τῆς κλοπῆς,
πεῖθ' κλέφτες ἐφανήκατε. Ἀρρώστεια, τί νὰ πῆς;

Παρ' ὅλην ὁμῶς συντροπὴν τὴν ληστρικὴν τὴν
κρίσιν,
ἡ κᾶσα μας ἡ ἐθνικὴ βεβαίως δὲν θὰ ελεῖσῃ
ὑπάρχουν πλεῖστα γήπεδα καὶ ἐθνικά μας κτή-
ματα,
ποῦ ἐν ἀνάγκῃ φυσικὴ θὰ γίνουν ὅλα χοῖματα.

Κι' ἂν τὸ χοῖμα τώρα λείπῃ,
καὶ γαῖες, καὶ κήποι,
ποῦ ἐδώρησαν στὸ ἔθνος κᾶποιοι πάσχοντες
τὰς φρένας
τὰ πονοῦμεν ἐν ἀνάγκῃ καὶ μπαλόνεται καθένας.

Τί τὸ θέλουμε τὸ χοῖμα ποῦ μᾶς δίνουνε
καμπόδοι
κ' ὡς ἀντίκρισμα γυρεῖουν τοῦ ἐλέγχον τὸν
δεσμὸν;
• Ὅταν δὲν μπορεῖ κανένας ἐλευθέρως νὰ σου-
φοῖσῃ,
κουρελιάζονται αἱ βᾶσεις ὅλων τῶν κανονισμῶν.

Ποῖς εἶδε διάκο θηλινὸ κατὰ ἀγαστρομένο;
νὰ δῇ καὶ χοῖμα ἐθνικὸ σὲ ἐλέγχο βαλμένο;

• Ἀς ὁμιλήσῃν ὅλα οὔτε κᾶν ἰδρόνω
ἐλέγχο δὲν θέλω στὸν σέπτον μου ὀκνῶ,
θέλω μακροβούτι, θέλω νὰ γονφῶ
τὰ τὸ ἐπὶ τὸν μου, νὰ καὶ τὸ τῶν μου.

• Ἀπὸ τὸν ἀρχόντη Ρωμῶν μὲ τὸ χοῖμα
φάτε καὶ τὸ κόκκαλο
καὶ χορὰ σου, Ρωμῶσιν,
κατὰ λάθος ἂν θὰ μεῖνῃ καὶ σὲ σένα... φροκάλο.

• Φάτε κοῦτσουρα καὶ ξόλα, τὸ 'Ρωματικὸ
πληρώνει

καὶ ἀφίνει τὴ σαπίλα νὰ τρυπήσῃ τὸ πνευμάτι.

• Ἐν' ὁ μόσχος πολὺς καὶ δὲν θέλει κᾶν σκέψῃ,
γὰ καλὸ τῆς Φυλῆς κᾶθε ἄρχων ἄς κλέψῃ.

• Κ' ἔταν ὅλα φαγωθὸν καὶ ντουβάρι δὲν μᾶς
μεῖνῃ.
παρὰ μόνο συμπλιμὲς κ' ἕνα βίζο μὲ κινεῖ,
τὰ ὀρχιῖτε καὶ σ' ἐκεῖνα μὲ τὴν προέπουσαν
δουλή
καὶ νταβούλι νὰ σᾶς βροῦμε, Παπαγία μου...
Αἰνῶ!

• «Βουρδουλὰς»

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

• ΠΡΑΚΤΗΣ

• Τῆς τῆς στή σκίλα τῆς ἑνῆς «Πρακτῆς»
κ' ἔχει καὶ τὸ σκῆλο τῆς ποῦ φρεῖτῃ
• ὁμῶς καὶ τὴν πόρτῃ τῆς μέσῃ πάντα κλεῖ
καὶ τὴν ὅξω πόρτῃ τῆς διπλομανταλῶναι.
Δὲν τὸ ξέρεῖ ἡ τάχατες κάνει τὴν κρυψή;
λέγο νὰ μ' ἀγάπησῃς, τόσο δηλαδὴ,
ἐγὼ σκλάβος θέμουναι πάντοτε γὰ' αὐτὴ,
«Πρακτῆς» νὰ φύλαγῃ, σκῆλος; καὶ κλειδί...
X....

ΤΟ ΝΟΙΚΙΟΣΤ—(Κ)—ΑΣΙΟΝ

• Σὲ λίγες μέρες αὐτίς:
καὶ τὸ Νοικίοςτ—(κ)—ἴσιον
ποῦ σὲ μπαλῆδες ἔδωκε
μεγάλους καὶ τρυνοῦς.
Κ' ἔτσι 'στοὺς δούλους ὅλοι μας
μὲ μᾶξ; θὲ νὰ βρεθῶμε
νὰ λυοῦμε ὅ,τι φοροῦμε
κᾶτω ἀπ' τοὺς σὺρκοῦς.
N. Στιλὸς

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

• Τὸ πρῶτο φύλλο «κκκ» δὲν
φρίνεται.
• Ὅσοι τὸν μῆλον νὰ περιμένετε,
τὴν «Σπίθα» σφουγγῶς, ζωὴ γεμάτη
ἐστὶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ἐξουσίας.
• Ὅσοι κ' ἂν βίψῃς τὰ μαλλιά σου
κ' ὅσοι κ' ἂν ἔχῃς ἔσση
μᾶλα πὺς μαντρώθῃ
δυστυχῶς μωρῶσιν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σ Π Ι Θ Α

1924

Χίλια έτη ανέστα είνου
και τέσσαρα μαζί
δ' χρόνος ποδ' ζωιούμαστε
ανά ζή κανείς ή να μή ζή·

Μιά φοδ' ήν εβδομάδα
έπλ' τοδ' παρόντος μόνο
θα κυκλοφορή ή «Σπίθα»
ίσως τον άλλο χρόνο.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ και ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

— ποδ' σημασία τοδ' δίνεις —
'στό φύλλο τοδ'το θάνα

Ο ΠΙΠΗΣ Ο ΜΑΡΤΙΝΗΣ

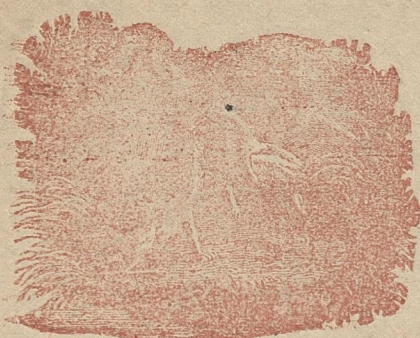
Συνδρομείς γα' ένα χρό-
νο και γα' έξη μήνες
μόνο.

Γα' ένα χρόνο είνου
δραχμούδες θα μετρήσ
έκείνος ποδ' 'στή «Σπίθα» μας
συνδρομητής θα γίνη.
Κι' αν ήναι και έκάμητος
συνδρομητής να μείνη,
δραχμούδες δέκα μοναχά
'στό χέριά μας θ' άφίνη.

Επιστροφές, χειρόγραφα
και γράμματα άπ' εδθείας
να στέγνωται 'στή «Σπίθα» μας
δίχως άργοπορίας.

Όσο και τά παραπάνω
δωροσημειών μας
— κι' αδιών τών δικαστών μας —
ζητούμε από πρωτόγερα
έπιστοιή την κρήση
κι' έτσι ποδ' λέτε ή «Σπίθα» μας
χρόνια πολλά θα ζήση.

Ό, τι θέλετε κι' αν πήτε
'στό Ηελάτι άμα θα μπήτε
δέν θα βρήτε πειά εινέινον
τόν καρπόσον Άρλεκίνον

Σέ Ηελάτι Βασιλέως
ο' ένα κίριο μεγάλο
θέσαν Διευθυντοδ' είχαν δώσει
σ' έναν άνδρα γα' μεγάλο

Είς θαθείας εύναιρέας
γα' το κόμμα είχ' ερχασθ
και θούλως ήταν' δίκηο
έτσι θ' α σκεπαρθή

Είχι με άλλω' αλωπέκων
και τοδ'τοδ' πονηρίαν
ήδη ποδ' έματεσθή
ή ήπας γάση εύναιρέαν

Είχε μέση μαζεύσθ
τοδ' διαβόλου ή σπείρα
και κρυφά συνεζήτει
κάθε υπάλληλου ή μισθ

Εδίδες χονδρούς κυρίους
μέ πολλήν ντελικατέτα
ν' άστειδώντες με δούδες
ποδ'ταν' κήπου εκεί μέσα.

Άλλοι πάλιν συζητούσαν
και με τον Διευθυντή
ποδ' κορόιδευε μαζί τους
σέρονντάς τους άπ' τ' ατέ.

Τέλος πάντων από μήνες
μέ πολλών τή σπιουντζή
ή Κουδέρνησις έσκέφθη
να τοδ' θέση τα λουριζ.

Κι' έτσι τώρα, όπως λένε,
θα μες θγάλη έφημερίδα
λέοντος γάρ έφαγε
και 'τοδ' τοδ' τήν μερίδα.

Χ. Ο ΓΝΩΣΤΟΣ

Τό φύλλο ποδ' πουλιέται
κι' άπ' όλους αγαπιέται

Λεπτά πενήντα θα πουλιέται
τό φύλλο μας 'στην αγορά
ποδ' σάν κι' αυτό δέν ξαναδγήσε
'στην Ηέρικυρα καρτζ φορά.

Τό ζήτημα τοδ' φωτισμού.

Η καλή μας χώρα
μέ τα φυσικά της δώρα.

Άγλα και καλή ή χώρα, μέ τα φυσικά
της δώρα
μέ την τόσην ώμορφιά της. Είν' καλός
και ο Κορφαίτης
κάθε Εύρωπαϊς ποδ' θυγίνει μ' επιμέλειαν
ντυμένος
αν και θάναει πεινασμένος.

Άγλα και καλή είν' όλα, είς αυτήν έδω τη
χώρα,
μά... γρηγό τοδ' έχει πάντα να την δέρονη
μαύρη μπόρα.
Κ' έτσι Δήμαρχον άφίνει όποιον λήχη κι'
όποιον βρέξει
και ποτέ σ' άφτόν τον τόπο, μη γ' φωτίζ θέν
θα μες φέξη.

Μένει ο ένας, άσχολεται με την τελετή
και φέστα
κι' ή δουλειά τοδ' Δημαρχείου μέν' έν μπάντο,
έάτσι γ...
Μένει ο άλλος, με το πόκερ' τή νταβολά
και κοντσίναν
'στην Ηελή μες ίρχινάει και ο Αήμος
πάζει φίναν.

Είχουν κι' άλλον είς το τέλος, έπειδή γλώσ-
σεσ γνωρίζει
κι' ο κοσμάκης γα' τα φωτα δέν δουλεύει
"Ας γκαρ...
Κ' έτσι, ή δουλειά τοδ' Δήμου, πάζει έσοχα
και...
τόρα μάστιγα ποδ' παίζουν ταχτικά και
τη Μπερ...

Άγλα και καλή ή χώρα, μέ τα φυσικά της
δώρα
μά ν' έλλάξητε την τόχη και θα ιδήτε θα
πατόχη

αν καθείς παραμερίση και άφισή 'λέγον χώρα
δγάτων Δήμαρχον τών... ΝΤΟΡΟ...

ΣΑΤΑΝ

ΚΛΕΦΤΟΛΟΓΙΑ

Άστερα από τίς διά-
φορες μόδες ποδ' πέρα-
σαν από την Ελλάδα
ήρχισε να κατακτά έδα-
φος μετά την τελευταί-
αν τοδ' Φαραδ' Τούτ-
αν — χα μέν ή καθα-
ρώς έγχώρος της κλο-
πής, έχουσα την πηγήν
της από τον κατά τοδ'
Μηδικού; χρόνους ά-
μάζοντα Άρναξέρην
τόν... μακρό χει-
ρα.

Κατά τοδ' είδικούς, και πρό πικντός
τοδ' άρχαιοκαπήλους οι χρόνοι αυτόι
δέν έλέγοντο Μηδικοί αλλά μαδικοί
... τοδ' Κεντρικού Ταμείου.

Εν τούτοις διαπιστούται ότι οι κλώ-
ρες αντιγράφουν ή μάλλον κλέπτουν
άλλήλους, και όπως κατά τοδ' Μηδι-
κούς είχομεν την καθοδον τών μυρί-
ων, ήδη είδομεν την πάχυνσιν των
μυρίων της Χρηστίνας και την έφο-
δον κατά τών έκκτομ... μυρίων, με την
μόνην διαφοράν ότι διά λόγους κλο-
ρώς πολιτικούς ο Κλέαρχος Μι-
κωντώνκης έχει άποσυρθή της ένε-
ργού δούσεως, ο Δαρείος είτήχθη
πρό πολλού είς τα άστυνομικά κρητή,
τήναι έργαζόμενος δροστηρίως, και ο
Κύρος της: Έστίς αναπύεται πρό
πολλού είς τοδ' κόλπους Άδριάνα.

Χάριν της τελευταίας αυτής μόδας
ή Ελλάδα έφθασε και πάλιν είς τοδ' ώ-
ραίους παλαιούς καιρούς καθ' ους έπε-
στηρίζετο από τοδ' Αμαρτωλούς
και Κλέφτες.

© Εικονογραφία τμήμα

ΤΟΥ ΜΠΟΣΚΕΤΟΥ Η Κ...

Τού ΜΠΟΣΚΕΤΟΥ ή κυρία
ποδ' φοράει «φασμαέν»
τα παπούτσιά της θα πάρη
άπ' τον Ε... «ά — λά — μέν».

ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΟΡΤΑΚΙΑ

Εκείνου ποδ' κορτίρει
'στά δόλια νύχτα — μέρα
γρήγορα θα τοδ' πάρη
ό διάβολος τον πατέρα.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ

Φίλος σεβαστός και άγαπημένος
πέθανε κι' αυτός βρεσιχρωστημένος.

Κλαίγεται πολύ και ο κόσμος όλος
ή και ή σου την γάση δέν ξεχνάει
εύκόλως.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΟΥ

Τοδ' έρευνά ή κατερά του
ποδ' έρευνά ή κατερά του
οι φίλοι ε ν γ ν ω μ ό ν ο ς.